

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 29. novembra 2018*

„Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike – Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov – Zrušenie zápisu Všeobecným súdom – Opätovný zápis – Dôvod zápisu týkajúci sa podpory financovania iránskej vlády a zapojenia sa do obstarávania zakázaného tovaru a technológií – Rozsah – Financovanie projektov v ropnom a plynárenskom odvetví – Dôkazy týkajúce sa dátumu predchádzajúceho prvému zápisu – Skutočnosti známe pred prvým zápisom – Článok 266 ZFEÚ – Právna sila rozhodnutej veci – Rozsah – Účinná súdna ochrana“

Vo veci C-248/17 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podané 11. mája 2017,

Bank Tejarat, so sídlom v Teheráne (Irán), v zastúpení: S. Zaiwalla, P. Reddy a A. Meskarian, solicitors, M. Brindle, QC, T. Otty, QC, a R. Blakeley, barrister,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: J. Kneale a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda siedmej komory T. von Danwitz (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász a C. Vajda,

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa Bank Tejarat domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 14. marca 2017, Bank Tejarat/Rada (T-346/15, neuvverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2017:164), ktorým tento súd zamietol jej žalobu týkajúcu sa jednak zrušenia rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/556 zo 7. apríla 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 92, 2015, s. 101), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/549 zo 7. apríla 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 92, 2015, s. 12), v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú (ďalej len „napadnuté akty“).

Právny rámec

Rezolúcia Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1929 a rezolúcia 2231 (2015)

- 2 Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov prijala 9. júna 2010 rezolúciu 1929 (2010) (ďalej len „rezolúcia 1929“) určenú na rozšírenie rozsahu reštriktívnych opatrení zavedených rezolúciami 1737 (2006), 1747 (2007) a 1803 (2008) a na zavedenie dodatočných reštriktívnych opatrení voči Iránskej islamskej republike. V tejto rezolúcii Bezpečnostná rada najmä poukazuje na „potenciálne prepojenie medzi príjmami Iránu získanými z jeho energetického sektora a financovaním jeho činností v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní“.
- 3 Dňa 14. júla 2015 Iránska islamská republika na jednej strane a Spolková republika Nemecko, Čínska ľudová republika, Spojené štáty americké, Ruská federácia, Francúzska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, ako aj Vysoký predstaviteľ Európskej únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku na druhej strane prijali vo Viedni (Rakúsko) „Spoločný akčný plán“ s cieľom nájsť globálne a dlhodobé riešenie iránskej jadrovej otázky (ďalej len „spoločný akčný plán“).
- 4 Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov 20. júla 2015 prijala rezolúciu 2231 (2015), ktorou sa schvaľuje spoločný akčný plán a nalieha na jeho úplné vykonávanie v súlade s harmonogramom stanoveným v spoločnom akčnom pláne a ktorou sa stanovujú opatrenia, ktoré sa majú vykonávať v súlade s týmto plánom.

Právo Únie

- 5 Európska rada vyzvala 17. júna 2010 Radu Európskej únie, aby prijala opatrenia na vykonanie opatrení uvedených v rezolúcii 1929, ako aj sprievodné opatrenia s cieľom podporiť, aby sa prostredníctvom rokovaní vyriešili všetky ostávajúce znepokojujúce otázky súvisiace s citlivými technológiami, ktoré Iránska islamská republika vyvíja na podporu svojho jadrového programu a programu riadených striel. Tieto opatrenia sa mali zamerať na oblasť obchodu, finančný sektor, iránsky sektor dopravy a kľúčové odvetvia v ropnom a plynárenskom priemysle.
- 6 Dňa 26. júla 2010 Rada Európskej únie prijala rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39), ktorého príloha II uvádza mená osôb a subjektov, ktorých finančné prostriedky sa zmrazia. Odôvodnenie 22 tohto rozhodnutia odkazuje na rezolúciu 1929 a uvádza potenciálne prepojenie, na ktoré sa v tejto rezolúcii poukázalo, medzi príjmami Iránskej islamskej republiky získanými z jej energetického sektora a financovaním jej činností v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní.
- 7 Na zabezpečenie vykonania reštriktívnych opatrení stanovených rozhodnutím 2010/413, pokiaľ ide o Európsku úniu, Rada prijala 25. októbra 2010 nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, 2010, s. 1).

- 8 Rada 23. januára 2012 prijala rozhodnutie 2012/35/SZBP, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 19, 2012, s. 22). Podľa odôvodnenia 13 tohto rozhodnutia by sa obmedzenia vstupu a zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov mali vzťahovať na ďalšie osoby a subjekty, ktoré podporujú iránsku vládu a umožňujú jej pokračovať v jadrových činnostiach citlivých z hľadiska šírenia zbraní hromadného ničenia alebo vo vývoji nosičov jadrových zbraní, a to najmä osoby a subjekty, ktoré iránskej vláde poskytujú finančnú, logistickú alebo materiálnu podporu.
- 9 Uvedené rozhodnutie zmenilo bod b) a pridalo bod c) do článku 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413, ktorý stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov osôb a subjektov takto:
- „b) osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, ktoré sú zapojené do činností Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní alebo do vývoja nosičov jadrových zbraní alebo sú s týmito činnosťami a vývojom priamo spojené alebo ich podporujú, a to aj prostredníctvom zapojenia do obstarávania zakázaných položiek, tovaru, zariadení, materiálu a technológie..., ako sa uvádzajú v prílohe II;
- c) iných osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I a ktoré poskytujú podporu iránskej vláde, a osôb a subjektov s nimi spojených, ktorých zoznam sa uvádza v prílohe II.“
- 10 Na zabezpečenie vykonania reštriktívnych opatrení stanovených rozhodnutím 2012/35, pokiaľ ide o Európsku úniu, Rada prijala 23. marca 2012 nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, 2012, s. 1).
- 11 Článok 23 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov osôb, subjektov a orgánov uvedených v jeho prílohe IX, ktoré boli v súlade s článkom 20 ods. 1 písm. b) a c) rozhodnutia 2010/413 označené za osoby, subjekty alebo orgány:
- „a) ktoré sa podieľajú na činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska nedovoleného šírenia zbraní, sú s nimi priamo spojené alebo ich podporujú, alebo ktoré sa podieľajú na vývoji nosičov jadrových zbraní Iránom, sú s ním priamo spojené alebo ho podporujú, a to aj prostredníctvom zapojenia sa do obstarávania zakázaného tovaru a technológií, alebo ktoré sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou takejto osoby, subjektu alebo orgánu, a to aj nezákonným spôsobom, alebo konajú v ich mene alebo na ich pokyn;
- ...
- d) iné osoby, subjekty a orgány, ktoré podporujú iránsku vládu, a osoby a subjekty, ktoré sú s nimi spojené, či už poskytovaním materiálnej, logistickej alebo finančnej podpory“.
- 12 Rozhodnutie Rady 2012/635/SZBP z 15. októbra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 282, 2012, s. 58), zmenilo znenie článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 takto:
- „ostatných osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, ktoré podporujú iránsku vládu, a subjektov, ktoré vlastní alebo kontrolujú, alebo osôb a subjektov s nimi spojených, ako sa uvádzajú v prílohe II“.
- 13 Prostredníctvom nariadenia (EÚ) č. 1263/2012 z 21. decembra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EÚ) č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 356, 2012, s. 34), Rada zmenila znenie článku 23 ods. 2 písm. d) posledného uvedeného nariadenia takto:
- „ktoré sú inými osobami, subjektmi a orgánmi, ktoré podporujú iránsku vládu a subjekty, ktoré iránska vláda vlastní alebo kontroluje, alebo osoby a subjekty, ktoré sú s nimi spojené, či už poskytovaním materiálnej, logistickej alebo finančnej podpory“.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 14 Odvolateľka Bank Tejarat je iránska banka.
- 15 Dňa 23. januára 2012 rozhodnutím 2012/35 a vykonávacím nariadením (EÚ) č. 54/2012 z 23. januára 2012, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 19, 2012, s. 1), Rada zapísala meno odvolateľky do zoznamov osôb a subjektov, ktorých finančné prostriedky sa zmrazia, ktoré sa uvádzajú v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a prílohe VIII nariadenia č. 961/2010. Dôvody jej zapísania do týchto zoznamov boli zhodné s dôvodmi, ktoré boli formulované takto:

„Bank Tejarat je štátna banka. Priamo pomáhala Iránu v jeho úsilí v jadrovej oblasti. Napríklad v roku 2011 umožnila prevod desiatok miliónov dolárov v snahe pomôcť spoločnosti Atomic Energy Organisation of Iran, ktorú označila OSN, získať tzv. ‚žltý koláč‘ (oxid uránu). AEOI je najdôležitejšou iránskou organizáciou zaoberajúcou sa výskumom a vývojom jadrovej technológie, ktorá zároveň riadi programy výroby štiepných materiálov.

Bank Tejarat tiež pomáhala označeným iránskym bankám obchádzať medzinárodné sankcie, napríklad sa zúčastňovala obchodov, do ktorých boli zapojené krycie spoločnosti Shahid Hemmat Industrial Group, ktorú označila OSN.

Prostredníctvom svojich finančných služieb poskytovaných v posledných rokoch Bank Mellat a Export Development Bank of Iran (EDBI), ktoré sú označené EÚ, podporovala Bank Tejarat aj aktivity pobočiek Zboru iránskych revolučných gárd, Organizácie obranného priemyslu označenej OSN a MODAFL (ministerstva obrany, logistiky a branných síl) označeného OSN“.

- 16 Dňa 23. marca 2012 bolo nariadením č. 267/2012 meno odvolateľky zapísané do zoznamu uvádzaného v prílohe IX tohto nariadenia na základe tých istých dôvodov.
- 17 Rozhodnutie Rady 2012/457/SZBP z 2. augusta 2012, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 208, 2012, s. 18), a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 709/2012 z 2. augusta 2012, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 208, 2012, s. 2), zmenili dôvody zápisu odvolateľky do zoznamov osôb a subjektov, ktorých finančné prostriedky sa zmrazujú, so spresnením, že „Bank Tejarat je čiastočne vlastnená štátom“, pričom zvyšok odôvodnenia ostal nezmenený.
- 18 Rozsudkom z 22. januára 2015, Bank Tejarat/Rada (T-176/12, EU:T:2015:43), Všeobecný súd zrušil rozhodnutie 2012/35, vykonávacie nariadenie č. 54/2012, nariadenie č. 267/2012 a vykonávacie nariadenie č. 709/2012 v rozsahu, v akom sa týkali odvolateľky, a to z dôvodu, že Rada nepreukázala, že žalobkyňa sa podieľala na šírení jadrových zbraní a pomohla iným osobám a subjektom porušovať reštriktívne opatrenia, ktoré sa na ne vzťahujú, alebo ich obchádzať. Proti tomuto rozsudku nebolo podané žiadne odvolanie.
- 19 Dňa 7. apríla 2015 Rada napadnutými aktmi opätovne zapísala meno odvolateľky na jednej strane do zoznamu osôb a subjektov, ktorých finančné prostriedky sa zmrazujú, uvedeného v prílohe II rozhodnutia 2010/413, a na druhej strane do zoznamu uvedeného v prílohe IX nariadenia č. 267/2012 (ďalej len „sporné zoznamy“), na základe dôvodov formulovaných takto:

„Bank Tejarat poskytuje významnú podporu iránskej vláde tak, že jej ponúka finančné zdroje a finančné služby pre ropné a plynárenské rozvojové projekty. Ropný a plynárenský sektor je pre iránsku vládu významným zdrojom financovania, pričom dcérske spoločnosti subjektov vo vlastníctve a pod kontrolou iránskej vlády realizujú viacero projektov financovaných zo strany Bank Tejarat. Okrem toho Bank Tejarat je naďalej čiastočne vlastnená a úzko spojená s iránskou vládou, ktorá je preto schopná ovplyvňovať rozhodnutia Bank Tejarat vrátane účasti na financovaní projektov, ktorým iránska vláda prisudzuje vysokú prioritu.

Okrem toho, keďže Banka Tejarat poskytuje finančné prostriedky na rôzne projekty ťažby a rafinácie ropy, ktoré si nevyhnutne vyžadujú získavanie kľúčových zariadení a technológií, ktorých dodávka na použitie v Iráne je zakázaná, Bank Tejarat možno označiť za účastníka obstarávania zakázaného tovaru a technológií.“

- 20 Dňa 18. októbra 2015 v rámci vykonávania spoločného akčného plánu Rada prijala na jednej strane rozhodnutie (SZBP) 2015/1863, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 274, 2015, s. 174), ktoré vo vzťahu k odvolateľke pozastavilo reštriktívne opatrenia zavedené rozhodnutím 2010/413, ako aj na druhej strane vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1862, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 274, 2015, s. 161), ktoré odstránilo jej meno zo zoznamu uvádzaného v prílohe IX posledného uvedeného nariadenia.
- 21 Rozhodnutie 2015/1863 a vykonávacie nariadenie 2015/1862 sú uplatniteľné od 16. januára 2016 v súlade s rozhodnutím Rady (SZBP) 2016/37 zo 16. januára 2016 o dátume uplatňovania rozhodnutia (SZBP) 2015/1863 (Ú. v. EÚ L 11 I, 2016, s. 1), resp. informáciami týkajúcimi sa dátumu uplatňovania nariadenia Rady (EÚ) 2015/1861, ktorým sa mení nariadenie č. 267/2012, a vykonávacieho nariadenia 2015/1862 (Ú. v. EÚ C 15 I, 2016, s. 1).

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 22 Žalobou podanou do kancelárie Všeobecného súdu 18. júna 2015 odvolateľka podala žalobu o neplatnosť proti napadnutým aktom, pričom sa dovoľavala siedmich žalobných dôvod, ktoré boli založené v uvedenom poradí, prvý na porušení článku 266 ZFEÚ, druhý na procesných vadách, ako aj porušení zásady právnej sily rozhodnutej veci, zásady právnej istoty a konečnej povahy súdnych rozhodnutí, tretí na porušení zásady účinnosti a práva na účinnú súdnu ochranu, ako aj na porušení článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a článkov 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“), štvrtý na zneužití právomoci a porušení zásady riadnej správy vecí verejných, piaty na porušení jej základných práv, najmä jej vlastníckeho práva a práva na ochranu jej mena, ako aj porušení zásady proporcionality, šiesty na porušení povinnosti odôvodnenia a siedmy na zjavne nesprávnom posúdení.
- 23 Všeobecný súd zamietol každý z týchto žalobných dôvodov a v dôsledku toho zamietol tiež žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdny dvorom

- 24 Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:
- vyhovel odvolaniu a zrušil oba body výroku napadnutého rozsudku,
  - vyhovel návrhu, ktorý smeruje proti jej opätovnému zápisu,
  - zrušil napadnuté akty v rozsahu, v akom sa jej týkajú, a
  - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania a konania pred Všeobecným súdom.
- 25 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie ako neprípustné alebo nedôvodné,

- subsidiárne, pokiaľ sa Súdny dvor rozhodne zrušiť napadnutý rozsudok a sám vydať konečné rozhodnutie, aby zamietol žalobu o neplatnosť napadnutých aktov a
- uložil Bank Tejarat povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania.

O odvolaní

O prípustnosti odvolania

Argumentácia účastníkov konania

- 26 Rada uvádza, že odvolateľka nemá záujem na výsledku tohto odvolania, a preto je toto odvolanie neprípustné z dôvodu, že reštriktívne opatrenia prijaté voči nej boli zrušené rozhodnutím 2015/1863 a vykonávacím nariadením 2015/1862, ako aj z dôvodu absencie ujmy, ktorú by napadnuté akty spôsobili jej povesti.
- 27 Odvolateľka uvádza, že má záujem na zrušení napadnutého rozsudku a zrušení napadnutých aktov v rámci žaloby o náhradu škody, ktorú podala pred Všeobecným súdom, ktorá je zapísaná pod číslom konania T-37/17, ako aj na určení nezákonnosti týchto aktov a získaní náhrady ujmy spôsobenej na jej povesti.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 28 Judikatúrou je ustálené, že existencia záujmu odvolateľa na konaní predpokladá, že odvolanie by svojim výsledkom mohlo priniesť prospech účastníkovi, ktorý ho podal (rozsudok z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 43 a citovaná judikatúra).
- 29 Súdny dvor rozhodol, že osoba alebo subjekt, ktorých meno bolo zapísané do zoznamu osôb a subjektov, ktorých majetok bol zmrazený, majú naďalej aspoň morálny záujem na dosiahnutí zrušenia tohto zápisu s cieľom uznania súdom Únie, že nikdy nemali byť zapísané do takého zoznamu, a to vzhľadom na dôsledky pre ich povesť, vrátane obdobia po vymazaní ich mena z uvedeného zoznamu alebo pozastavení zmrazenia ich majetku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. mája 2013, Abdulrahim/Rada a Komisia, C-239/12 P, EU:C:2013:331, body 70 až 72; z 8. septembra 2016, Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada, C-459/15 P, neuvyverejnený, EU:C:2016:646, bod 12, ako aj z 15. júna 2017, Al-Faqih a i./Komisia, C-19/16 P, EU:C:2017:466, bod 36).
- 30 Z toho vyplýva, že odvolateľka má aspoň morálny záujem na zrušení jej opätovného zápisu do sporných zoznamov, hoci na jednej strane zmrazenie jej majetku vyplývajúce z tohto opätovného zápisu do zoznamu uvedeného v prílohe II rozhodnutia 2010/413 bolo pozastavené a na druhej strane jej meno bolo odstránené zo zoznamu uvádzaného v prílohe IX nariadenia č. 267/2012 v súlade s rozhodnutím 2015/1863 a vykonávacím nariadením 2015/1862.

- 31 Odvolanie je teda prípustné.

O veci samej

- 32 Bank Tejarat uvádza na podporu svojho odvolania štyri odvolacie dôvody.

O prvom a druhom odvolacom dôvode

– Argumentácia účastníkov konania

- 33 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľka uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri hodnotení dôkazov, ktoré mu predložila na vyvrátenie dôvodov jej opätovného zápisu do sporných zoznamov, najmä keď svedeckej výpovedi jej riaditeľa v bodoch 84 až 86 napadnutého rozsudku nepriznal dostatočnú váhu. Všeobecný súd tým skreslil dôkazy a vytvoril pre odvolateľku nezvládnuteľné bremeno, čím spôsobil, že konanie bolo nespravodlivé.
- 34 Svojím druhým odvolacím dôvodom, ktorý sa týka bodov 83 až 114 napadnutého rozsudku, odvolateľka uvádza, že Všeobecný súd skreslil predložené dôkazy, ktorých zmysel bol jasný, a obrátil dôkazné bremeno tým, že jej uložil toto bremeno a žiadal, aby predložila záporné dôkazy. Všeobecný súd tak ignoroval rozhodujúci dôkaz, ktorý predstavovala svedecká výpoveď jej riaditeľa, a uprednostnil obsah nepresných a selektívnych tlačových článkov, ktoré predložila Rada, z ktorých niektoré pochádzajúce od iránskeho ministerstva ropného priemyslu predstavovali propagandu. Všeobecný súd sa tak nesprávne opieral o minoritný podiel iránskej vlády na základnom imaní odvolateľky. Všeobecný súd teda nepodrobil dôkazy predloženej Radou úplnému a dôkladnému preskúmaniu.
- 35 Rada uvádza, že prvý odvolací dôvod nie je dôvodný. Pokiaľ ide o druhý odvolací dôvod, zastáva názor, že odvolateľka v skutočnosti žiada Súdny dvor o vykonanie nového posúdenia dôkazov, a že tento odvolací dôvod teda musí byť vyhlásený za neprípustný a subsidiárne za nedôvodný.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 36 Svojím prvým a druhým odvolacím dôvodom, ktoré treba skúmať spoločne, odvolateľka v podstate uvádza, že v rámci posúdenia dôvodov uvádzaných v napadnutých aktoch a najmä jej účasti na financovaní rôznych projektov v ropnom a plynárenskom odvetví Všeobecný súd porušil pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena a tiež skreslil dôkazy.
- 37 Podľa ustálenej judikatúry v prípade konania o odvolaní Súdny dvor nemá právomoc zisťovať skutkový stav a v zásade ani skúmať dôkazy, o ktoré Všeobecný súd oprel svoje skutkové zistenia. Pokiaľ totiž tieto dôkazy boli získané riadne a boli rešpektované všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a dokazovania, jedine Všeobecnému súdu prislúcha posúdiť hodnotu, ktorú treba priznať dôkazom, ktoré mu boli predložené. Toto posúdenie teda nepredstavuje s výhradou prípadu skreslenia dôkazov predložených Všeobecnému súdu právnu otázku, ktorá by ako taká podliehala preskúmaniu Súdnym dvorom. Naopak, kontrolná právomoc Súdného dvora vzťahujúca sa na skutkové zistenia, ku ktorým dospel Všeobecný súd, sa týka najmä otázky, či boli dodržané pravidlá v oblasti dôkazného bremena a dokazovania (rozsudky z 18. januára 2017, Toshiba/Komisia, C-623/15 P, neuvverejnený, EU:C:2017:21, bod 39, a zo 14. júna 2018, Makhlouf/Rada, C-458/17 P, neuvverejnený, EU:C:2018:441, bod 57).
- 38 Pokiaľ ide o otázku, či Všeobecný súd porušil pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena v oblasti reštriktívnych opatrení, treba pripomenúť, že pri preskúmaní týchto opatrení súdy Únie majú v súlade s právomocami, ktoré sú im zverené podľa Zmlúv, zabezpečiť v zásade úplné preskúmanie zákonnosti súhrnu aktov Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 97; z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 58, ako aj z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 106).
- 39 Účinnosť súdneho preskúmania zaručená v článku 47 Charty vyžaduje, aby sa súd Únie pri preskúmaní zákonnosti dôvodov, o ktoré sa opiera rozhodnutie zapísať meno určitej osoby do zoznamu osôb, na ktoré sa uplatňujú reštriktívne opatrenia, uistil o tom, či sa toto rozhodnutie, ktoré má, pokiaľ ide

o túto osobu, individuálny dosah, opiera o dostatočne silný skutkový základ. V prejednávanej veci preto treba overiť skutočnosti uvádzané v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa napadnuté akty opierajú, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich sám osebe považovaný za dostatočný na odôvodnenie tohto aktu, podložené (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119; z 18. júna 2015, Ipatau/Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 42, ako aj z 18. februára 2016, Rada/Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, bod 109). V prípade pochybností je úlohou príslušného orgánu Únie, aby preukázal opodstatnenosť dôvodov uplatňovaných proti dotknutej osobe, pričom táto osoba nie je povinná predložiť záporné dôkazy svedčiace o neopodstatnenosti týchto dôvodov (rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 121, ako aj z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 66).

- 40 V prejednávanej veci na preukázanie opodstatnenosti dôvodov uvedených v napadnutých aktoch Rada okrem návrhu členského štátu predložila sériu verejných dokumentov, ako napríklad viaceré novinových článkov uvedených v bode 65 napadnutého rozsudku, ako aj výročnú správu odvolateľky za rok 2014 citovanú v bode 108 tohto rozsudku. Na základe týchto dokumentov Všeobecný súd preskúmal, konkrétne v bodoch 87 až 89, 107 až 109, 111 a 112 napadnutého rozsudku, či uvedené dôvody boli Radou dostatočne preukázané, pričom bral do úvahy tvrdenia predložené odvolateľkou na podporu dokumentov, ktoré odvolateľka poskytla, a to svedeckú výpoveď jej riaditeľa a viaceré interných dokumentov.
- 41 Treba teda konštatovať, že Všeobecný súd preskúmal všetky predložené dokumenty a tvrdenia uvádzané tak Radou, ako aj odvolateľkou. Konštatovaním, že dôkazy predložené odvolateľkou nemohli vyvrátiť závery vyvedené Radou z týchto dôkazných prostriedkov, Všeobecný súd nijako neobrátil dôkazné bremeno a ani odvolateľke neuložil predložiť záporný dôkaz.
- 42 Okrem toho tvrdenie Všeobecného súdu v bodoch 110 a 114 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Rada mohla bez toho, aby sa dopustila skutkového omylu alebo „zjavne nesprávneho posúdenia“, konštatovať, že odvolateľka financovala rôzne projekty v ropnom a plynárenskom priemysle, vychádza, ako to vyplýva z bodov 85 až 109 napadnutého rozsudku, z overenia pravdivosti skutočností uvádzaných v odôvodneniach napadnutých aktov Všeobecným súdom, ako aj z výkonu úplného preskúmania, ktoré je povinný vykonať v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 38 a 39 tohto rozsudku.
- 43 Za týchto okolností tvrdenie odvolateľky založené na porušení a obrátení dôkazného bremena v skutočnosti vedie k spochybňovaniu posúdenia skutočností a dôkazov Všeobecným súdom, ako aj hodnoty, ktorú im Všeobecný súd pridelil. Toto posúdenie podľa judikatúry citovanej v bode 37 tohto rozsudku nepatrí do pôsobnosti Súdneho dvora s výhradou skreslenia týchto dôkazov.
- 44 Pokiaľ ide o namietané skreslenie dôkazov, treba pripomenúť, že o také skreslenie ide len vtedy, ak je bez zisťovania nových dôkazov hodnotenie existujúcich dôkazov zjavne nesprávne. Toto skreslenie však musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (rozsudok zo 7. apríla 2016, Akhras/Rada, C-193/15 P, EU:C:2016:219, bod 68 a citovaná judikatúra). Okrem toho, ak sa odvolateľka dovoľáva skreslenia dôkazov, musí presne označiť dôkazy, ktoré Všeobecný súd skreslil, a preukázať chyby v jeho analýze, ktoré viedli Všeobecný súd pri jeho posúdení k takémuto skresleniu (rozsudky z 3. decembra 2015, Taliansko/Komisia, C-280/14 P, EU:C:2015:792, bod 52, a z 19. októbra 2017, Janukovič/Rada, C-598/16 P, neuvverejnený, EU:C:2017:786, bod 46 a citovaná judikatúra).
- 45 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o konštatovania týkajúce sa svedeckej výpovede riaditeľa odvolateľky uvádzané v bodoch 83 až 86 napadnutého rozsudku, ako aj o konštatovania založené na tejto svedeckej výpovedi, treba pripomenúť, že odvolateľka nijako nepreukázala, že tieto konštatovania predstavujú chybu v analýze Všeobecného súdu, ktorá viedla k skresleniu. Okrem toho žiadne skreslenie zjavne

nevyplýva z novinových článkov uvedených v bodoch 88 a 89 napadnutého rozsudku ani z konštatovaní Všeobecného súdu skutkovej povahy uvádzaných v bodoch 91 až 112 napadnutého rozsudku. Naopak, tieto konštatovania ukazujú, že Všeobecný súd zohľadnil svedeckú výpoveď riaditeľa odvolateľky, pričom zároveň uviedol dôvody, pre ktoré táto svedecká výpoveď, ktorej udelil malú dôkaznú hodnotu, neumožňovala spochybníť záver uvedený v bode 89 napadnutého rozsudku, založený na dokumentoch predložených Radou.

- 46 Odvolateľka ešte uvádza, že Všeobecný súd skreslil uvedenú svedeckú výpoveď, keď zastával názor, že ju nemožno kvalifikovať za odlišnú a nezávislú od nej a že má malú dôkaznú hodnotu z dôvodu, že bola vykonaná na žiadosť odvolateľky na účely žaloby v prvostupňovom konaní a že pochádza od osoby vykonávajúcej funkcie riaditeľa odvolateľky. Toto tvrdenie však nesmeruje k preukázaniu skreslenia skutočnosti, ale k spochybneniu posúdenia skutočností a dôkazov Všeobecným súdom, čo v štádiu odvolania nie je prípustné.
- 47 Z toho vyplýva, že prvý a druhý odvolací dôvod treba zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode

– Argumentácia účastníkov konania

- 48 Svojím tretím odvolacím dôvodom, ktorý sa rozdeľuje na dve časti, odvolateľka uvádza, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že spochybňované dôvody, ktoré boli základom pre jej opätovný zápis na sporné zoznamy, aj keby sa považovali za preukázané, splňali kritériá na zápis.
- 49 V rámci prvej časti odvolateľka uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia v bodoch 128 a 129 napadnutého rozsudku, keď konštatoval, že odvolateľka poskytovala priamu finančnú podporu iránskej vláde a že v dôsledku toho kritérium uvedené v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, ktoré si vyžaduje takú podporu, bolo splnené. Tvrdenia predložené Radou nanajvýš vyjadrovali, že išlo o nepriamu finančnú podporu, pretože jej bolo vytýkané poskytnutie finančných prostriedkov a financovanie služieb spojených s rozvojovými projektmi v ropnom a plynárenskom priemysle, z ktorých niektoré vykonávajú dcérske spoločnosti subjektov kontrolovaných iránskou vládou.
- 50 V rámci druhej časti odvolateľka uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 133 napadnutého rozsudku rozhodol, že priamo napomáhala pri obstarávaní zakázaného tovaru a technológií a že kritérium uvedené v článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413 a v článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 267/2012 bolo splnené, hoci nebola žiadnym spôsobom zapojená do žiadneho obstarávania týchto tovarov alebo technológií.
- 51 Rada uvádza, že tretí odvolací dôvod nie je dôvodný. Odvolateľka sa v súvislosti s kritériom týkajúcim sa finančnej podpory iránskej vlády nesprávne domnievala, že iba priama podpora umožňuje odôvodniť zápis subjektu do sporných zoznamov, najmä vzhľadom na ciele, ktoré sledujú rozhodnutie 2010/413 a nariadenie č. 267/2012. Pokiaľ ide o kritérium týkajúce sa obstarávania zakázaných tovarov a technológií, to si vyžaduje iba napomáhanie osoby alebo subjektu pri tomto obstarávaní.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 52 Pokiaľ ide o prvú časť tretieho odvolacieho dôvodu, treba poznamenať, že Všeobecný súd v bode 122 napadnutého rozsudku správne pripomenul, že kritérium podpory iránskej vlády uvádzané v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413, zmeneného rozhodnutím 2012/635, a článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, zmeneného nariadením č. 1263/2012, sa má vykladať v tom zmysle, že sa zameriava na samotné činnosti dotknutej osoby alebo dotknutého subjektu, ktoré ako také síce

nemajú priamu alebo nepriamu súvislosť so šírením jadrových zbraní, môžu však prispievať k podpore tohto šírenia poskytovaním zdrojov alebo nástrojov materiálneho, finančného alebo logistického charakteru iránskej vláde, ktoré jej umožní šíriť jadrové zbrane (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. marca 2016, *National Iranian Oil Company/Rada*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, body 80 a 81, ako aj zo 7. apríla 2016, *Central Bank of Iran/Rada*, C-266/15 P, EU:C:2016:208, bod 44).

- 53 Ako vyplýva z bodov 81 a 82 rozsudku z 1. marca 2016, *National Iranian Oil Company/Rada* (C-440/14 P, EU:C:2016:128), toto kritérium vzhľadom na cieľ narušiť financovanie iránskeho jadrového programu iránskou vládou zohľadňuje „potenciálne prepojenie medzi príjmami Iránu získanými z jeho energetického sektora a financovaním jeho činností v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní“, uvádzané najmä v rezolúcii 1929 a v odôvodnení 22 rozhodnutia 2010/413. Prepojenie energetického sektora a šírenie jadrových zbraní je tak stanovené samotným normotvorcom Unie.
- 54 Okrem toho z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že toto kritérium v spojení s cieľmi, ktoré sleduje Rada, je zamerané na formy podpory iránskej vlády, ktoré svojím kvantitatívnym alebo kvalitatívnym významom prispievajú k pokračovaniu iránskych jadrových činností (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. marca 2016, *National Iranian Oil Company/Rada*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, bod 83, a uznesenie zo 4. apríla 2017, *Sharif University of Technology/Rada*, C-385/16 P, neuvverejnené, EU:C:2017:258, bod 64).
- 55 Za týchto okolností vzhľadom na cieľ pripomenutý v bode 52 tohto rozsudku otázka, ktorá je tu dôležitá, je otázka, či činnosť dotknutej osoby alebo dotknutého subjektu môže prispievať k podpore šírenia jadrových zbraní svojím kvantitatívnym alebo kvalitatívnym významom tým, že iránskej vláde poskytuje zdroje alebo nástroje materiálneho, finančného alebo logistického charakteru, ktoré jej umožňujú pokračovať v šírení jadrových zbraní.
- 56 V prejednávanej veci, ako vyplýva z bodov 125 až 128 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd na základe skutkových zistení poznamenal, že odvolateľka sa zúčastnila na financovaní viacerých projektov veľkého rozsahu v ropnom a plynárenskom odvetví v Iráne, ktorých cieľom bola renovácia určitých zariadení alebo vytvorenie nových, pričom niektoré značne zvyšovali výrobné kapacity a kapacity rafinácie surovej ropy z týchto zariadení, a teda Iránskej islamskej republiky. Odvolateľka pred Všeobecným súdom nespochybňovala kvantitatívny význam tejto účasti.
- 57 Z toho vyplýva, že vzhľadom na finančnú činnosť odvolateľky spočívajúcu vo financovaní projektov veľkého rozsahu v odvetví, pre ktoré je prepojenie so šírením jadrových zbraní stanovené uplatniteľnou právnou úpravou, sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že odvolateľka poskytovala podporu iránskej vláde, takže kritérium uvedené v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413, zmeneného rozhodnutím 2012/635, a v článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, zmeneného nariadením č. 1263/2012, bolo splnené. Otázka, či sa takáto podpora má kvalifikovať ako priama, alebo nepriama, je teda v danom prípade irelevantná.
- 58 Za týchto podmienok v rozsahu, v akom napadnuté akty opätovne zapísali meno odvolateľky na sporné zoznamy z dôvodu, že poskytuje podporu iránskej vláde, výrok napadnutého rozsudku treba považovať za dôvodný.
- 59 Čo sa týka druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu, treba poznamenať, že tá smeruje k preukázaniu, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že dôvod zápisu, podľa ktorého možno odvolateľku považovať za napomáhajúcu pri obstarávaní zakázaného tovaru a technológií, splňal kritérium uvedené v článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413 a v článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 267/2012.

- 60 Podľa judikatúry Súdneho dvora, pokiaľ ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o prijatí reštriktívnych opatrení vzhľadom na ich preventívnu povahu, ak sa súd Únie domnieva, že aspoň jeden z uvedených dôvodov je dostatočne presný a konkrétny, je podložený a predstavuje sám osebe dostatočný základ tohto rozhodnutia, skutočnosť, že ostatné z týchto dôvodov túto požiadavku nespĺňajú, nemôže odôvodňovať zrušenie uvedeného rozhodnutia (rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 72, ako aj citovaná judikatúra).
- 61 V tejto súvislosti, keďže ako vyplýva z bodu 58 tohto rozsudku, výrok napadnutého rozsudku treba považovať za dôvodný, keďže napadnuté akty opätovne zapísali meno odvolateľky do sporných zoznamov z dôvodu, že poskytovala podporu iránskej vláde, pochybenie Všeobecného súdu, pokiaľ ide o dôvod týkajúci sa obstarávania zakázaných tovarov a technológií, nemôže mať za následok zrušenie napadnutých aktov, takže druhú časť tretieho odvolacieho dôvodu treba odmietnuť ako neúčinnú.
- 62 Vzhľadom na uvedené treba tretí odvolací dôvod zamietnuť.

O štvrtom odvolacom dôvode

– Argumentácia účastníkov konania

- 63 Svojím štvrtým odvolacím dôvodom odvolateľka uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Rada mohla prijať rozhodnutie o opätovnom zápise do sporných zoznamov na základe dôvodov odkazujúcich na niekdajšie správanie a nie nové alebo novo zistené správanie, keďže tieto dôvody mohli a mali byť uvedené v rámci jej prvého zápisu. Pri opätovnom zápise osoby alebo subjektu do zoznamov osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, sa Rada nemôže obmedziť na zmenu dôvodov, ktoré slúžia na odôvodnenie jej pôvodného zápisu od týchto zoznamov. Všeobecný súd tak najmä v bodoch 31, 32, 36 až 40, 45, 47 a 145 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že Rada neporušila článok 266 ZFEÚ, ako aj zásady právnej sily rozhodnutej veci, právnej istoty a konečnej povahy súdnych rozhodnutí, ale tiež právo na účinnú súdnu ochranu a zásadu efektivity, práva udeľované článkom 47 Charty, články 6 a 13 EDLP, ako aj jej právo na riadnu správu vecí verejných.
- 64 Odvolateľka dodáva, že jej opätovné zapísanie do sporných zoznamov vedie v rozpore s článkom 266 ZFEÚ k nahradeniu pôvodného zápisu, a to na rozdiel od toho, ako rozhodol Všeobecný súd. Okrem toho mal Všeobecný súd prijať záver, že konanie Rady obchádzalo rozsudok z 22. januára 2015, Bank Tejarat/Rada (T-176/12, EU:T:2015:43), a zbavovalo ho všetkého potrebného účinku, čím sa žaloba o neplatnosť stala prakticky zbytočná, a že predstavovalo zneužitie konania. Odvolateľka okrem toho uvádza, že v rozpore s článkom 41 Charty jej situácia nebola prejednaná nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote, keďže konanie o opätovnom zápise nemožno oddeliť od zápisov, ktoré mu predchádzali. Odvolateľka na záver uvádza, že keďže tieto práva a zásady nie sú dodržané, jej opätovný zápis porušuje jej základné práva, najmä jej vlastnícke právo, ako aj zásadu proporcionality.
- 65 Rada zastáva názor, že naopak v čase pôvodného zápisu odvolateľky nebola povinná uvádzať všetky kritériá zápisu a dôvody, ktoré by bolo možné uviesť, a že po rozsudku, ktorý zrušil pôvodné rozhodnutie o zápise, môže prijať rozhodnutie o opätovnom zápise, pokiaľ toto nové rozhodnutie neobsahuje rovnaké hmotnoprávne a procesné vady, ako boli vady odhalené v tomto rozsudku.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 66 V rámci štvrtého odvolacieho dôvodu je porušenie rôznych zásad práva Únie a základných práv uvádzaných odvolateľkou v podstate založené na tvrdení, podľa ktorého sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že subjekt, ktorý dosiahol zrušenie reštriktívnych

opatrení, ktoré boli voči nemu prijaté, môže byť predmetom opätovného zápisu do zoznamu subjektov, ktorých finančné prostriedky sú zmrazené, pokiaľ sa tvrdenia uvedené v novom odôvodnení netýkajú nového alebo novo zisteného konania, a mali byť teda predložené pri prvom zápise tohto subjektu.

- 67 Podľa článku 266 ZFEÚ inštitúcia, ktorej akt bol zrušený, musí prijať opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku o zrušení tohto aktu.
- 68 Podľa tohto ustanovenia v prípade, že je akt zrušený alebo vyhlásený za neplatný, inštitúcie, ktoré tento akt vydali, majú len povinnosť prijať opatrenia, ktoré zahŕňa výkon tohto rozsudku. V dôsledku toho inštitúcie disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri výbere prostriedkov, ktoré musia uplatniť na nápravu konštatovanej protiprávnosti, pričom platí, že tieto prostriedky musia byť zlučiteľné s výrokom dotknutého rozsudku a dôvodmi, na ktorých je založený (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. januára 2016, CM Rurologistik a GLS, C-283/14 a C-284/14, EU:C:2016:57, body 75 a 76, ako aj z 15. marca 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, bod 87).
- 69 Vzhľadom na uvedené článok 266 ZFEÚ ako taký neposkytuje odpoveď na otázku, či Rada môže vykonať opätovný zápis na základe iných dôvodov, ako sú uvedené v zrušených aktoch. Naopak, túto otázku, ktorá si vyžaduje určiť, či rozsudok o neplatnosti obmedzuje možnosť Rady prijať akty o opätovnom zápise, možno posúdiť z hľadiska zásady právnej sily rozhodnutej veci.
- 70 Pokiaľ ide o túto zásadu, treba pripomenúť, že zrušujúce rozsudky vyhlásené súdmi Únie majú od nadobudnutia právoplatnosti absolútnu právnu silu rozhodnutej veci. Tá sa týka nielen výroku zrušujúceho rozsudku, ale takisto odôvodnenia, ktoré tvorí potrebnú oporu pre výrok, a je od neho preto neoddeliteľné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 49, ako aj citovaná judikatúra).
- 71 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že právna sila rozhodnutej veci sa spája len so skutkovými a s právnymi otázkami, o ktorých sa skutočne alebo nutne rozhodlo predmetným rozsudkom (rozsudky z 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, EU:C:2011:191, bod 123, ako aj z 13. septembra 2017, Pappalardo a i./Komisia, C-350/16 P, EU:C:2017:672, bod 37).
- 72 V prejednávanej veci v rozsudku z 22. januára 2015, Bank Tejarat/Rada (T-176/12, EU:T:2015:43), Všeobecný súd zrušil pôvodný zápis odvolateľky, keď sa v bode 60 tohto rozsudku domnieval, že tvrdenia uvádzané Radou nemohli odôvodňovať, že podporovala šírenie jadrových zbraní alebo napomáhala iným osobám a subjektom porušovať reštriktívne opatrenia, ktoré sa ich týkali, alebo ich obchádzať. V konaní, ktoré viedlo k uvedenému rozsudku, ako vyplýva z bodov 40 a 41 tohto rozsudku, Rada predložila na preukázanie dôvodnosti reštriktívnych opatrení týkajúcich sa odvolateľky okrem návrhu jedného členského štátu iba list od odvolateľky, ako aj jeho prílohu.
- 73 Preto akty Rady boli uvedeným rozsudkom zrušené práve z dôvodu nedostatku dôkazov predložených Radou s cieľom preukázať ich skutkový základ. Z takého konštatovania, s ktorým sa spája právna sila rozhodnutej veci podľa judikatúry citovanej v bode 71 tohto rozsudku, nemožno vyvodzovať, že Rada následne nemohla uviesť iné dôkazy určené na potvrdenie pravdivosti uvedených dôvodov alebo že by nikdy nemohla preukázať, že odvolateľka podporuje šírenie jadrových zbraní alebo pomáha iným osobám a subjektom porušovať reštriktívne opatrenia, ktoré sa na nich vzťahujú, alebo ich obchádzať.
- 74 Treba konštatovať, že opätovný zápis odvolateľky do sporných zoznamov prostredníctvom napadnutých aktov je založený na kritériách zápisu, ktoré sa odlišujú od kritérií, ktoré boli základom jej pôvodného zápisu, ktorý bol zrušený rozsudkom z 22. januára 2015, Bank Tejarat/Rada (T-176/12, EU:T:2015:43), a preto na odlišnom právnom základe, ako o tom rozhodol Všeobecný súd v bode 36 napadnutého rozsudku. Okrem toho odôvodnenie uvádzané v napadnutých aktoch a aktoch, ktorými sa prišlo k pôvodnému zápisu odvolateľky, rovnako ako dôkazy predložené Všeobecnému súdu nie sú rovnaké.

- 75 Odvolateľka však uvádza, že keďže skutkové dôkazy, na ktorých Rada založila svoje rozhodnutie o jej opätovnom zápise do sporných zoznamov boli k dispozícii už pri jej prvom zápise, Rada bola povinná vyčerpať všetky dôkazy, ktorými disponovala, a právne kvalifikácie, ktoré mohli odôvodniť uloženie reštriktívnych opatrení voči nej pri príležitosti tohto prvého zápisu.
- 76 V tejto súvislosti stačí poznamenať, že táto výhrada nemôže viesť ku konštatovaniu porušenia zásady právnej sily rozhodnutej veci, pretože ak podľa predpokladu uvedené skutočnosti a právne kvalifikácie neboli rozhodnutím s právnou silou rozhodnutej veci zohľadnené, nemôžu predstavovať právne alebo skutkové dôvody, o ktorých sa skutočne alebo nevyhnutne uvedeným rozhodnutím rozhodlo v zmysle judikatúry citovanej v bode 71 tohto rozsudku.
- 77 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Rada neporušila právnú silu rozhodnutej veci rozsudku z 22. januára 2015, Bank Tejarat/Rada (T-176/12, EU:T:2015:43), keď prijala napadnuté akty na základe dôvodov týkajúcich sa podpory iránskej vlády, pripomenutých v bode 19 tohto rozsudku.
- 78 Pokiaľ ide o zásadu právnej istoty, treba poznamenať, že vo svojom odvolaní odvolateľka neuvádza presný argument na účely tvrdenia, že táto zásada v prejednávanej veci udeľuje širšiu ochranu, než je ochrana vyplývajúca zo zásady právnej sily rozhodnutej veci v prospech osoby alebo subjektu, ktorý dosiahol zrušenie svojho zápisu do zoznamu osôb a subjektov, ktorých finančné prostriedky sa zmrazia, proti prijatiu nových reštriktívnych opatrení založených na iných kritériách zápisu alebo dôvodoch.
- 79 Pokiaľ ide o zásadu účinnej súdnej ochrany, tá predstavuje všeobecnú právnú zásadu, ktorú nateraz zakotvuje článok 47 Charty. Tento článok zabezpečuje v práve Únie ochranu priznanú článkom 6 ods. 1 a článkom 13 EDLP (rozsudok zo 16. mája 2017, Berlioz Investment Fund, C-682/15, EU:C:2017:373, bod 54 a citovaná judikatúra). Uvedený článok 47 vo svojom prvom odseku vyžaduje, aby každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie boli porušené, mal za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom.
- 80 Zásada účinnej súdnej ochrany nemôže brániť Rade, aby opätovne zapísala osobu alebo subjekt do zoznamu osôb a subjektov, ktorých finančné prostriedky sú zmrazené, na základe iných dôvodov, než sú dôvody, na ktorých bol založený pôvodný zápis tejto osoby alebo tohto subjektu. Táto zásada totiž má za cieľ zaručiť, aby akt spôsobujúci ujmu mohol byť napadnutý pred súdom, a nie, aby nemohol byť prijatý nový akt spôsobujúci ujmu, založený na odlišných dôvodoch.
- 81 Ako už rozhodol Súdny dvor, ak sa rozhodnutie inštitúcie Únie, ktoré je predmetom žaloby, zruší, predpokladá sa, že nikdy neexistovalo, a táto inštitúcia, ktorá má v úmysle prijať nové rozhodnutie, môže pristúpiť k dôkladnému preskúmaniu a odvolávať sa na iné dôvody, než sú dôvody, na ktorých bolo založené zrušené rozhodnutie (pozri analogicky rozsudok zo 6. marca 2003, Interporc/Komisia, C-41/00 P, EU:C:2003:125, bod 31).
- 82 Za týchto okolností protiprávnosť, akú konštatoval Všeobecný súd v rozsudku z 22. januára 2015, Bank Tejarat/Rada (T-176/12, EU:T:2015:43), pri prvom zápise odvolateľky do zoznamov osôb a subjektov, ktorých finančné prostriedky sa zmrazia, nemôže Rade brániť prijať po neskoršom preskúmaní situácie odvolateľky nové reštriktívne opatrenia na základe už existujúcich alebo dostupných skutkových informácií.
- 83 Treba tiež poznamenať, že v rámci konania, v ktorom bol vyhlásený rozsudok z 22. januára 2015, Bank Tejarat/Rada (T-176/12, EU:T:2015:43), ktorý nadobudol právoplatnosť, odvolateľka žiadala a dosiahla zrušenie reštriktívnych opatrení prijatých v roku 2012, ktoré teda boli odstránené z právneho poriadku Únie, ako to konštatoval Všeobecný súd v bode 45 napadnutého rozsudku. Z toho vyplýva, že odvolateľka sa môže dovolávať tohto rozsudku na podporu žaloby o náhradu škody, ktorú podala pred

Všeobecným súdom, ktorá je zapísaná pod číslom konania T-37/17. Okrem toho odvolateľka má možnosť, ktorú využila, podať novú žalobu na súd Únie na účely preskúmania zákonnosti rozhodnutia o opätovnom zápise s cieľom opätovne získať jej pôvodné postavenie, ako aj získať náhradu škody.

- 84 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že prijatie napadnutých aktov nepredstavovalo porušenie zásady účinnej súdnej ochrany, ako to vyplýva z bodu 47 napadnutého rozsudku.
- 85 Okrem toho odvolateľka nepredložila dôkazy, ktoré by mohli preukázať porušenie zásady riadnej správy vecí verejných, ktorá je zakotvená v článku 41 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. mája 2014, N., C-604/12, EU:C:2014:302, bod 49, ako aj zo 17. júla 2014, YS a i., C-141/12 a C-372/12, EU:C:2014:2081, bod 68). Právo každej osoby na vybavenie jej záležitostí inštitúciami Únie nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote pri prijímaní individuálneho opatrenia, ktoré by sa jej mohlo nepriaznivo dotýkať, vyplývajúce z tejto zásady nie je zamerané na zabezpečenie toho, že Rada neprijme do budúcnosti nové reštriktívne opatrenia založené na iných dôvodoch.
- 86 Odvolateľka tiež nepredložila dôkazy preukazujúce zneužitie právomocí Radou. Podľa judikatúry Súdneho dvora je akt postihnutý vadami vyplývajúcimi zo zneužitia právomoci iba vtedy, ak z objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov vyplýva, že bol prijatý s iným výlučným alebo prinajmenšom rozhodujúcim cieľom, ako sú ciele, na ktorých dosiahnutie bola priznaná predmetná právomoc, alebo na vyhnutie sa postupu osobitne stanovenému Zmluvami na riešenie okolností daného prípadu (rozsudok z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 135 a citovaná judikatúra). Okrem toho Všeobecný súd v bode 144 napadnutého rozsudku konštatoval, že účelom opätovného zápisu odvolateľky do sporných zoznamov bolo vykonať ciele, ktoré sledujú ustanovenia rozhodnutia 2010/413 a nariadenia č. 267/2012. Všeobecný súd tak správne v bode 146 napadnutého rozsudku zamietol žalobný dôvod založený na zneužití právomocí a porušení zásady riadnej správy vecí verejných.
- 87 Nakoniec odvolateľka tvrdí, že keďže zásady a práva, ktorých sa dovoľáva na podporu jej štvrtého odvolacieho dôvodu, neboli dodržané, jej opätovný zápis do sporných zoznamov porušuje jej základné práva, najmä jej vlastnícke právo, ako aj zásadu proporcionality. Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že práva a zásady uvádzané odvolateľkou neboli porušené. Navyše odvolateľka nekritizuje body 147 až 165, ktorými Všeobecný súd zamietol jej žalobný dôvod založený na tom, že rozhodnutie Rady o jej opätovnom zápise do sporných zoznamov predstavovalo porušenie jej základných práv, najmä jej vlastníckeho práva a zásady proporcionality.
- 88 Vzhľadom na vyššie uvedené treba zamietnuť štvrtý odvolací dôvod, ako aj toto odvolanie v celom jeho rozsahu.

O trovách

- 89 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 90 Keďže Rada navrhla uložiť odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania a odvolateľka nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Radou.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamietá.

2. Bank Tejarat znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Radou Európskej únie.

Podpisy